

Moisés Gil - 2016

ESTRUCTURA - COS - ESPAI

d'allò public a allò privat
de lo público a lo privado

Passeig marítim de Cala Rajada

- 1- Davant Albatros
- 2- 3 Davant Noah's
- 4-5 Entre Mamma pizza i Cafè 3
- 6 Davant Porto Cala
- 7 Corba Porto Cala
- 8 Davant Carrer Coconar
- 9 Davant La Bodeguilla
- 10 Terrassa Na Ferradura
- 11 Na Ferradura
- 12 Vora el Parc infantil
- 13 See Club
- 14 Davant See Club
- 15 Vora Rest.de mar
- 16 Vora Can Pere
- 17 Jardineria acabada terrasses dels bars
- 18 Entre arbres

ESTRUCTURA - COS - ESPAI

d'allò públic a allò privat
de lo público a lo privado

Moisès Gil - 2016

PASSEIG MARÍTIM DE CALA RAJADA

18 març - 3 novembre

18 marzo - 3 noviembre

SALES D'EXPOSICIONS I PLAÇA DEL CENTRE CULTURAL CAP VERMELL

29 abril - 3 juliol

29 abril - 3 juliol

«Quan els espais públics tenen èxit augmenten les oportunitats de participar en l'activitat comunitària. Aquesta fraternitat a l'aire lliure fomenta la vida pública, que està atrofiada per l'aïllament social dels guetos i els barris perifèrics. Als parcs, les places, els mercats, els passeigs marítims i les àrees verdes de les nostres ciutats, la població de diferents grups culturals es pot reunir en un context que afavoreix el gaudi mutu.

A mesura que aquestes experiències es van repetint, els espais públics passen a ser receptacles de significats comunitaris positius».

(Carr, Francis, Rivlin y Stone, 1993, p. 344).

«Cuando los espacios públicos tienen éxito aumentan las oportunidades de participar en la actividad comunitaria. Esta fraternidad al aire libre fomenta la vida pública, que está atrofiada por el aislamiento social de los guetos y los barrios periféricos. En los parques, plazas, mercados, paseos marítimos y áreas verdes de nuestras ciudades, la población de diferentes grupos culturales puede reunirse.

A medida que estas experiencias se van repitiendo, los espacios públicos pasan a ser receptáculos de significados comunitarios positivos ».

(Carr, Francis, Rivlin y Stone, 1993, p. 344).

1 - DESCANS A LA PORTA

acer i alumini 221x74x61 cm

En la poètica del compromís social contemporani en l'escultura, en aquest cas observem: éssers passius, sense cap tipus de motivació, i que tenen les seves "necessitats" cobertes, creant un estat conformista.

En la poética del compromiso social contemporáneo en la escultura, en este caso observamos: seres pasivos, sin ningún tipo de motivación, cuyas "necesidades" están cubiertas, creando un estado conformista.

2 - PER L'ARC

acer i alumini 210x52x49 cm

L'arc és un clar referent arquitectònic que, en aquest cas, es converteix en metàfora de porta d'accés a allò desconegut. L'ésser té dues opcions: traspasar l'arc o no; és a dir, quedar-se amb allò que és o cercar, a través de l'arc, fer un pas cap a allò desconegut, incert.

El arco es un claro referente arquitectónico que, en este caso, se convierte en metáfora de puerta de acceso a lo desconocido. El ser tiene opciones: atravesar el arco o no; es decir, quedarse con lo que es o buscar, a través del arco, dar un paso hacia lo desconocido, lo incierto.

3 - VENCEM-LOS

acer i alumini 190x60x65 cm

Davant l'intent de resposta contra allò establert, l'ésser es torna activista i va en contra de tot sistema. Sense pensar en possibles opcions es dirigeix a gran velocitat cap a la disconformitat de la situació social dels seus coetanis contemporanis.

En el intento de respuesta contra lo establecido, el ser se vuelve activista y va en contra de todo sistema. Sin pensar en posibles opciones se dirige a gran velocidad hacia la disconformidad de la situación social de sus coetáneos contemporáneos.

4 - PASSADÍS

*acer i alumini
233x95x84 cm*

Entre la indecisió i la submissió, de vegades acceptem reptes que no ens interessin, però que hem d'afrontar. L'estructura arquitectònica ajuda amb l'arc de mig punt al fet que aqueix pas avance, siga més suau i menys traumàtic. Sempre es té l'esperança que serà així.

Entre la indecisión y la sumisión, a veces aceptamos retos que no nos interesan, pero que debemos afrontar. La estructura arquitectónica ayuda con el arco de medio punto a que este paso hacia delante sea más suave y menos traumático. Siempre se tiene la esperanza de que va a ser así.

5 - FUGINT

acer i alumini
216x39x37 cm

En una estructura simple, l'ésser fuig del context social contemporani, on predominen el desafecte, la ignorància, la inactivitat i el conformisme, sense ser conscient que pot ser una peça principal i aportar a la societat el millor de si mateix. No hem de fugir ni eludir la realitat.

En una estructura simple, el ser huye del contexto social contemporáneo, donde predominan el desafecto, la ignorancia, la inactividad y el conformismo, sin ser consciente de que puede ser una pieza principal y aportar a la sociedad lo mejor de si mismo. No debemos huir ni eludir a la realidad.

6 - TOT TES

acer i alumini
226x70x47 cm

El hieratismo del referent figuratiu enalteix l'ésser humà a un nivell diví i, en conseqüència, està per sobre del bé i del mal. L'ésser sempre té la raó de ser i d'existir, la seua raó.

El hieratismo del referente figurativo ensalza al ser humano al nivel de lo divino y en consecuencia está por encima del bien y del mal. El ser siempre tiene la razón de ser y de existir, su razón.

7 - GUAITANT

*acer i alumini
202x80x47 cm*

Les obertures en el

mur són un recurs semàntic que donen motiu a la intriga. L'ésser humà no deixa de protegir-se pels murs que el flanquegen, temorós del que pugui succeir a l'altre costat, que, amb reserves observa.

Las aperturas en el muro son un recurso semántico que dan pie a la intriga. El ser humano no deja de protegerse por los muros que lo flanquean, temeroso de lo que pueda suceder en el otro lado, que, con reservas observa.

8 - FENT CAMÍ TOTS SOLS

acer i alumini 201x50x46 cm

La nostra societat, tal com nosaltres mateixos l'hem anat creant, es converteix de vegades en espais no conviviales, on la solitud aflora; una solitud davant posicions involucionistes, que es desprenen, per exemple en l'estat actual sociopolític i econòmic.

Nuestra sociedad, tal y como nosotros mismos la hemos ido creando, se convierte a veces en espacios no convivenciales, donde la soledad aflora; una soledad frente a posiciones involucionistas, que se desprenden, por ejemplo en el estado actual sociopolítico y económico.

9 - EL VIATGE

acer i alumini mides variables

Metàfora del viatge. L'ésser humà es creu autosuficient, però no deixa de dependre dels altres. El viatge suposa un canvi en la vida; la trashumància està unida a la pròpia existència de la humanitat, que es

converteix en una necessitat.

Metàfora del viaje. El ser humano se cree autosuficiente, pero no deja de depender de los demás. El viaje supone un cambio en la vida; la trashumancia está unida a la propia existencia de la humanidad, que se convierte en una necesidad.

10 - EIXINT

acer i alumini 193x100x77 cm

L'ésser humà és temorós, com a animal que fuig del perill o possible adveniment d'un contratemps que faci perillar la seva integritat física. També fuig per perill a la seva integritat moral i/o intel·lectual. Hem de fugir, o afrontar la involució des de l'activisme?

El ser humano es temeroso, como animal que huye del peligro o posible advenimiento de un contratiempo que haga peligrar su integridad física. Huye también por peligro de su integridad moral e/o intelectual. ¿Debemos huir?, o ¿afrontar la involución desde el activismo?

11 - PUJADA PER L'ARC

acer i alumini 294x47x43 cm

Els referents arquitectònics són una constant en l'obra. L'escala representa l'esforç, l'intent d'aconseguir allò desitjat, l'esperit de superació, de deixar enrere allò que no es vol repetir; conceptes tots ells intrínsecs a la pròpia existència de l'ésser humà.

Los referentes arquitectónicos son una constante en la obra. La escalera representa el esfuerzo, el intento de conseguir lo deseado, el espíritu de superación, dejar atrás aquello que no se desea repetir; siendo todos ellos conceptos intrínsecos a la propia existencia del ser humano.

12 - FUGINT DEL MUR

acer i alumini 177x41x64 cm

Quan el mur es fragmenta i és inevitable que caigui, davant l'imminent perill que això suposa, l'ésser humà tendeix a fugir; a fugir de la catàstrofe, del perill, de les coses mal fetes.

Quando el muro se fragmenta y es inevitable su caída, ante el inminente peligro que ello supone, el ser humano tiende a huir, a huir del debacle, del peligro, de las cosas mal hechas.

13 - EIXINT-NE

acer i alumini 200x62x46 cm

Sortint de l'engranatge social l'única cosa que fem és destruir-lo més. Per tant, la nostra aportació hauria de ser positiva, amb un interès comú: Consolidar i reconstruir des de la unió allò que està danyat. Aventurar-se cap a l'abisme és una opció, però és la millor?

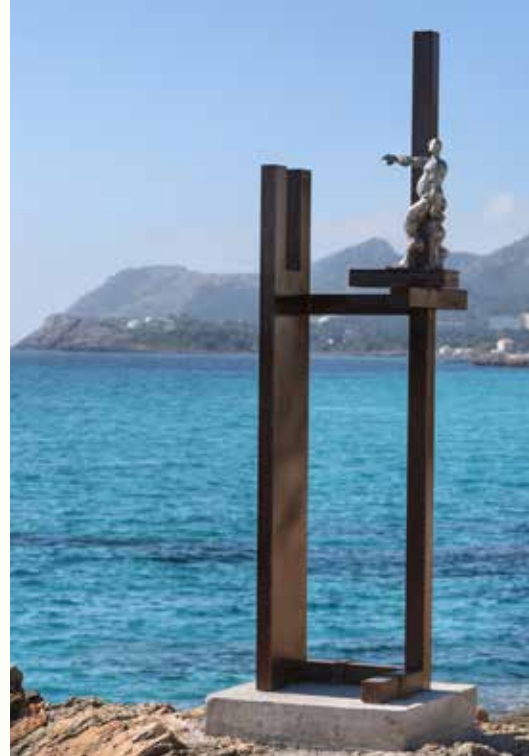
Saliéndonos del engranaje social lo único que conseguimos es destruirlo más. En consecuencia, nuestra aportación debe ser positiva, con un interés común: consolidar y reconstruir desde la unión aquello que está dañado. Aventurarse hacia el abismo es una opción, pero ¿será la mejor?

14 - ASSENYALANT L'ANHEL

acer i alumini 252x73x57 cm

La diàspora produïda en aquests últims anys d'éssers (joves) sobradament preparats al nostre país però sense més remei que haver de sortir a cercar-se la vida, els converteix en nòmades en una societat globalitzada. Hem de fugir, o afrontar la involució des de l'activisme?

La diáspora producida en estos últimos años de seres (jóvenes) sobradamente preparados en nuestro país sin más remedio que tener que salir a buscarse la vida, les convierte en nómadas en una sociedad globalizada. ¿Debemos huir?, o ¿afrontar la involución desde el activismo?

15 - HOME A LA PORTA

acer i alumini 193x56x55 cm

De vegades ens veiem sotmesos a perills, temors, etc., de tota índole. L'estructura arquitectònica adueix a una porta, el simbolisme de la qual significa el traspàs de l'eros al tànatos, o viceversa.

A veces nos vemos sometidos a peligros, temores, etc., de toda índole. La estructura arquitectónica aduce a una puerta, cuyo simbolismo significa el traspaso del eros al tánatos, o viceversa.

16 - CAP A L'ABISME

acer i alumini 225x61x52 cm

El referent de la porta és un recurs semàntic retòric que s'utilitza en moltes creacions. En aquest cas, l'ésser ha traspassat una doble barrera: una d'intel·lectual i una altra que intenta afrontar i fer reflexionar sobre el problema de la diàspora de talents. En una societat cohesionada i solidària, es preservaria i cuidaria aquest problema tan ranciós.

El referente de la puerta es un recurso semántico retórico que se utiliza en muchas creaciones, en este caso, el ser ha traspasado una doble barrera: una intelectual y otra a través de la cual se intenta afrontar y hacer reflexionar sobre el problema de la diáspora de talentos. En una sociedad cohesionada y solidaria, se preservaría y cuidaría este problema tan rancioso.

17 - EN CREUAR LA PORTA

acer i alumini 218x67x60 cm

Les formes corbes posseeixen una màgia especial. S'associen a la naturalesa i a allò orgànic, solen ser més càlides i atractives. Si això ho combinem amb formes rectes i plànols ortogonals, tanquem una composició quasi ideal: allò racional juntament amb

allò irracional; dos antagonismes que es complementen.

Las formas curvas poseen una magia especial. Se asocian a la naturaleza y a lo orgánico, suelen ser más cálidas y atractivas. Si esto lo combinamos con formas rectas y planos ortogonales, cerramos una composición casi ideal: lo racional junto con lo irracional; dos antagonismos que se complementan.

18 - EIXIT

*acer i alumini
193x100x77 cm*

El més difícil en l'ésser humà és trobar un camí; no un de qualsevol, sinó el Camí. Però, mentre dubtarem de si hem encertat l'itinerari o si és més convenient i desitjat per a nosaltres, l'ésser ja ha creuat la porta i es troba al final del camí.

Lo más difícil en el ser humano es encontrar un camino; no uno cualquiera, sino el Camino. Pero, mientras se nos presenta la duda sobre si hemos acertado el itinerario, o si es más conveniente y deseado para nosotros, el ser ya ha cruzado la puerta y se encuentra al final del camino.

Plaça dels Pins

Centre Cap Vermell (Carrer de l'Agulla, 50)

Moisès Gil (Cocentaina, 1963)

Escultor i professor titular del Departament d'Escultura de la Facultat de Belles Arts de Sant Carles de València (U.P.V.)

Des que amb 19 anys obté el seu primer premi artístic, ha estat distingit amb nombrosos guardons escultòrics de gran reputació.

Moisès Gil és, a hores d'ara, un dels escultors de més prestigi i recorregut a nivell estatal i internacional i així ho evidencia el seu currículum i la seva atapeïda agenda. Gil incita a trencar amb l'abstracció i el conformisme a favor d'una postura activa, alhora que mostra la dependència social de l'ésser humà en aquests temps difícils.

Fernando Castro al diari El País assenyala: «L'escultor de Cocentaina amb les seves configuracions espacials fa reflexionar l'espectador sobre l'existència de l'ésser humà en la societat post-tecnològica, a partir de l'escultura conceptual, en la qual utilitza diversos materials que, relacionats, dialoguen entre si per tal de potenciar el contingut semàntic de l'obra».

«Incansable cercador de l'alquímia entre sentiments i formes d'expressió Moisès Gil troba el vehicle idoni a través de la simbiosi entre figuració expressiva i el reduccionisme formal, amb un estil propi; se submergeix en els corrents de l'escultura contemporània, demostrant una maduresa plena, jugant amb volums, textures i formes, per transformar-les en poesia. El seu treball escultòric és un estudi on s'apropa a l'ésser humà, descobrint la màgia de transformar el seu món eteri en una cosa física que reporta una visió fresca i plena de força, al panorama escultòric actual» segons Mª Teresa Mesquita Méndez del diari de Yucatán.

Moisès Gil (Cocentaina, 1963)

Escultor y Profesor Titular del Departament d'Escultura de la Facultat de Belles Arts de San Carles de València. (U.P.V.)

Desde que con 19 años obtiene su primer premio artístico, ha sido distinguido con numerosos galardones escultóricos de gran reputación.

Moisès Gil es, en estos momentos, uno de los escultores de más prestigio y recurrido a nivel estatal e internacional y así lo evidencia su currículum y su apretada agenda. Gil incita a romper con la abstracción y el conformismo a favor de una postura activa, a la vez que muestra la dependencia social del ser humano en estos tiempos difíciles.

Fernando Castro en el diario El País señala: «El escultor contestano con sus configuraciones espaciales hace reflexionar al espectador sobre la existencia del ser humano en la sociedad pos-tecnológica, a partir de la escultura conceptual, en la que utiliza diversos materiales que, mezclados, dialogan entre sí con el fin de potenciar el contenido semántico de la obra».

«Incansable buscador de la alquimia entre sentimientos y formas de expresión Moisés Gil encuentra el vehículo idóneo a través de la simbiosis entre figuración expresiva y reduccionismo formal, con un estilo propio, se sumerge en las corrientes de la escultura contemporánea, demostrando una madurez plena, jugando con volúmenes, texturas y formas, para transformarlas en poesía. Su trabajo escultórico es un estudio donde se acerca al ser humano, descubriendo la magia de transformar su mundo etéreo en algo físico que reporta una visión fresca y llena de fuerza, al panorama escultórico actual» según Mª Teresa Mezquita Méndez del diario de Yucatán.

www.ajuntamentdesoria.net

Consell de
Mallorca

DL PM 547-2016

virtualthink.es